

атз кѣто обдари папины-те посланицы, спроводи ги съ честь, но морски разбоиници Славени, кѣто ги намѣриха въ море-то, когато си утибахъ въ Римъ, уловиха ги, и зехъ книги-те на подписаны-те, и дѣла-та на тоя соборъ.

Глава 82.

За востанокленіе-то Фотіево въ прежно-то мѣ состоаніе.

Кога са прокле Фотій отъ собор-атз, кой-то стана противъ него на Игнатіево-то време, затвориса въ темницѣ, и са лиши отъ сичко, а най-паче отъ книги-те, кой-то мѣ вѣха найсладки отъ сѣко желаніе; а тій нѣща станаха съ царско повѣленіе. Въ тѣкова состоаніе кѣто са намираще, писа на царь-атз, тѣ мѣ описа страданіа-та си, и мѣ наѣмаваше за старо-то пріятелство и за дрѣгы нѣща, и го побѣди на сосжаленіе, тѣ го доведи отъ заточеніе-то въ царскы-те палаты, па мѣ предади двоица-та си сыновы, да ги учи. Притомъ, папа Іоанъ осмый, пріемникъ Адриановъ проводи на Игнатіа посланицы, съ застрашителны писма, за предмѣт-атз на Бѣлгѣри-те, дѣмаше же въ писма-та, защо ако Игнатій въ растоаніе тридесать дена не остави Бѣлгѣрскъ-тѣ стѣрнѣ на Римскій-атз епископъ; да е недостоанъ за причастіе-то на сваты-те тайни.

Дѣмаше же тій папа Іоанъ, защо достоанъ и недостоанъ на общество-то Хрїстіанско, или на